

Skierowanie na badania jako decyzja związana

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: czwartek, 10, wrzesień 2020 10:42

Monika Małowiecka

Odsłony: 463

Z brzmienia art. 99 ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy o kierujących pojazdami wynika w sposób jednoznaczny to, że aby skierować kierowcę na badanie psychologiczne nie jest wymagane spełnienie jakichkolwiek innych - poza złożeniem wniosku przez uprawniony organ i przypisaniem kierowcy ponad 24 punktów - przesłanek. Decyzja, jaką na podstawie tego przepisu wydaje starosta (a prezydent miasta na prawach powiatu) jest tak zwaną decyzją związaną, co oznacza, że organ ten jest zobligowany do jej wydania. Ograniczony zakres przesłanek do jej wydania powoduje, że organ nie ma obowiązku prowadzenia postępowania dowodowego mającego na celu ustalenie jeszcze innych okoliczności, zwłaszcza, że organ ten nie jest uprawniony do weryfikowania ilości przypisanych kierowcy punktów karnych przez organ kontroli ruchu.

Treść obowiązujących przepisów ma charakter imperatywny i nie pozostawiający organowi jakichkolwiek możliwości uznaniowego decydowania w przedmiocie wydania skierowania na badania. Zobowiązują one starostę do podjęcia stosownych czynności w przypadku przekroczenia przez kierującego pojazdem silnikowym liczby 24 punktów w ewidencji kierowców. Wydanie decyzji jest obligatoryjne w każdym wypadku, kiedy tylko kierowca przekroczy określoną wyżej liczbę punktów w ewidencji kierowców.

Starosta nie jest uprawniony do tego, aby podważać skuteczność wpisów w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego. Stanowiska te są ugruntowane w orzecznictwie sądów administracyjnych. Przede wszystkim jednak samo brzmienie art. 99 ust. 1 pkt 3 lit. ustawy o kierujących pojazdami nie pozostawia żadnych wątpliwości co do takiej jego wykładni.

Wyrok WSA Kielcach z dnia 3 lipca 2020 r., sygn. akt: II SA/Ke 756/19